

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Ενα

Οι επιστήμονες του κόσμου, αφού πέρασαν πολύ καιρό μελετώντας ωκεανούς, ερευνώντας καταγίδες και παρατηρώντας με μεγάλη προσοχή κρήνες με πόσιμο νερό, ανέπτυξαν μια θεωρία για το πώς κυκλοφορεί το νερό στον πλανήτη μας, την οποία ονόμασαν «κύκλο του νερού». Ο κύκλος του νερού περιλαμβάνει τρία βασικά φαινόμενα –εξάτμιση, κατακρήμνιση και αποθήκευση– και είναι και τα τρία εξίσου βαρετά.

Φυσικά είναι πολύ βαρετό να διαβάζουμε βαρετά πράγματα, από την άλλη όμως είναι καλύτερο να διαβάζουμε κάτι που μας κάνει να χασμουριόμαστε από ανία παρά κάτι που μας κάνει να κλαίμε με λυγμούς, να χτυπάμε τις γροθιές μας

στο πάτωμα και να αφήνουμε λεκέδες από δάκρυα στη μαξιλαροθήκη, τα σεντόνια και τη συλλογή μας από μπούμερανγκ. Όπως λοιπόν ο κύκλος του νερού, έτσι και η ιστορία των Μποντλέρ έχει τρία βασικά φαινόμενα, επομένως θα ήταν πολύ καλύτερο να διαβάσετε κάτι για τον κύκλο του νερού παρά τη θλιβερή συνέχεια της ιστορίας τους.

Η Βάιολετ, το μεγαλύτερο φαινόμενο, ήταν σχεδόν δεκαπέντε ετών και σχεδόν η καλύτερη εφευρέτρια του κόσμου. Από όσο μπορώ να ξέρω, ήταν σίγουρα η καλύτερη εφευρέτρια που βρέθηκε παγιδευμένη στα γκρίζα νερά του Χειμάρρου Στρίκεν, γαντζωμένη σε ένα έλκηθρο που παρασύρθηκε από την Επίπεδη Πεδιάδα Σφοδρότητας. Κι αν εγώ ήμουν στη θέση σας, θα προτιμούσα να επικεντρωθώ στο βαρετό φαινόμενο της εξάτμισης, το οποίο αναφέρεται στη διαδικασία του νερού που γίνεται ατμός και τελικά δημιουργεί σύννεφα, παρά να αναλογιστώ αυτό που την περίμενε στους πρόποδες των Ορέων Μορτμέιν.

Ο Κλάους ήταν ο δεύτερος Μποντλέρ στη σειρά, όμως θα ήταν πολύ πιο ωφέλιμο για την υγεία σας αν επικεντρωνόσασταν στο βαρετό φαινόμενο της κατακρήμνισης, το οποίο αναφέρεται στον ατμό που γίνεται ξανά νερό και πέφτει σαν βροχή, παρά να σκεφτείτε έστω και για μια στιγμή το φαινόμενο του εξαιρετικού ερευνητικού ταλέντου του Κλάους και τους μπελάδες και τις λύπες που του έφερε αυτό το ταλέντο από τότε που εκείνος και τα αδέλφια του συναντήθηκαν με τον Κόμη Όλαφ, τον δαιμόνιο κακό που κυνηγούσε τα παιδιά από τότε που οι γονείς τους χάθηκαν σε μια τρομερή πυρκαγιά.

Ακόμα και η Σάνι Μποντλέρ, η οποία πολύ πρόσφατα είχε σταματήσει να είναι μωρό, ήταν ένα φαινόμενο από μόνη της, όχι μόνο χάρη στα πολύ κοφτερά δόντια της, που είχαν βοηθήσει τους Μποντλέρ σε πολλές δύσκολες καταστάσεις, αλλά και χάρη στο καινούργιο ταλέντο της στη μαγειρική, που είχε ταΐσει τους Μποντλέρ σε εξίσου δύσκολες καταστάσεις. Παρόλο που το φαι-

νόμενο της αποθήκευσης, το οποίο περιγράφει τη συγκέντρωση της βροχής σε ένα συγκεκριμένο σημείο ώστε να μπορέσει να εξατμιστεί ξανά και να ξεκινήσει όλη η διαδικασία από την αρχή, ίσως είναι το πιο βαρετό φαινόμενο στον κύκλο του νερού, θα ήταν πολύ καλύτερο για εσάς να σηκωθείτε και να πάτε απευθείας στην πιο κοντινή βιβλιοθήκη και να περάσετε κάμποσες βαρετές μέρες διαβάζοντας οτιδήποτε βαρετό σχετικά με το φαινόμενο της αποθήκευσης, γιατί το φαινόμενο του τι συμβαίνει στη Σάνι Μποντλέρ στην πορεία αυτών των σελίδων είναι το πιο φριχτό φαινόμενο που μπορώ να σκεφτώ – και μπορώ να σκεφτώ πολλά. Ο κύκλος του νερού μπορεί να είναι μια σειρά από βαρετά φαινόμενα, όμως η ιστορία των Μποντλέρ είναι εντελώς κάτι άλλο. Έχετε λοιπόν μια θαυμάσια ευκαιρία να διαβάσετε κάτι βαρετό αντί να μάθετε τι απέγιναν οι Μποντλέρ καθώς τα ορμητικά νερά του Χειμάρρου Στρίκεν τα απομάκρυναν ολοένα και περισσότερο από τα βουνά.

«Τι θα απογίνουμε;» φώναξε η Βάιολετ προ-

σπαθώντας να ακουστεί πάνω από τα ορμητικά νερά. «Δεν νομίζω ότι μπορώ να εφεύρω κάτι που να μπορεί να σταματήσει το έλκηθρο».

«Δεν νομίζω ότι πρέπει να προσπαθήσεις», φώναξε από πίσω ο Κλάους. «Μπορεί η άφιξη της Ψεύτικης Άνοιξης να έλιωσε τον χείμαρρο, όμως το νερό είναι ακόμα πολύ κρύο. Αν ένας από εμάς πέσει στον χείμαρρο, δεν είμαι βέβαιος ότι θα μπορέσει να επιβιώσει».

«Κουίγκλι», κλαψούρισε η Σάνι.

Η μικρότερη Μποντλέρ συχνά μιλούσε με έναν τρόπο που ήταν δύσκολο να καταλάβει κανείς, όμως τον τελευταίο καιρό η ομιλία της αναπτυσσόταν σχεδόν τόσο γρήγορα όσο και το ταλέντο της στη μαγειρική. Επομένως, τα αδέλφια της κατάλαβαν αμέσως ότι η Σάνι αναφερόταν στον Κουίγκλι Κουαγκμάιρ, με τον οποίο οι Μποντλέρ πρόσφατα είχαν γίνει φίλοι. Ο Κουίγκλι είχε βοηθήσει τη Βάιολετ και τον Κλάους να φτάσουν στην κορυφή του Όρους Φροτ για να βρουν το αρχηγείο του Ε.Π.Σ. και να σώσουν τη Σάνι από

τα νύχια του Κόμη Όλαφ. Όμως ο δεύτερος παραπόταμος του Χειμάρρου Στρίκεν τον είχε παρασύρει προς την αντίθεση κατεύθυνση και ο χαρτογράφος –που στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει «κάποιος που είναι πολύ καλός στο να διαβάζει χάρτες και τον οποίο η Βάιολετ Μποντλέρ θαύμαζε ιδιαίτερα»– δεν είχε καν έλκηθρο για να μείνει έξω από το παγωμένο νερό.

«Είμαι σίγουρη ότι ο Κουίγκλι βγήκε από το νερό», είπε βιαστικά η Βάιολετ, παρόλο που δεν ήταν καθόλου σίγουρη γι' αυτό. «Μακάρι να ξέραμε πού πήγε. Μας είπε να τον συναντήσουμε κάπου, όμως δεν προλάβαμε να ακούσουμε πού».

Το έλκηθρο αναπήδησε μέσα στο νερό καθώς ο Κλάους έβαλε το χέρι στην τσέπη του κι έβγαλε ένα σκούρο μπλε σημειωματάριο. Το σημειωματάριο ήταν δώρο του Κουίγκλι και ο Κλάους το χρησιμοποιούσε σαν προσωπικό σημειωματάριο, που στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει «σημειωματάριο στο οποίο έγραφε κάθε ενδιαφέρουσα ή χρήσιμη πληροφορία που έβρισκε».

«Αποκρυπτογραφήσαμε το μήνυμα που μας έλεγε για μια σημαντική συνάντηση του Ε.Π.Σ. την Πέμπτη, και χάρη στη Σάνι ξέρουμε ότι η συνάντηση θα γίνει στο Ξενοδοχείο Ντενουμάν. Ίσως ο Κουίγκλι θέλει να μας συναντήσει εκεί – στο τελευταίο ασφαλές μέρος», συμπέρανε ο Κλάους.

«Όμως δεν ξέρουμε πού είναι αυτό το μέρος», είπε η Βάιολετ. «Πώς μπορούμε να συναντήσουμε κάποιον σε ένα άγνωστο μέρος;»

Οι τρεις Μποντλέρ αναστέναξαν και απόμειναν αμίλητοι ακούγοντας το γουργουρητό του χειμάρρου.

Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που τους αρέσει να περνούν ώρες ατέλειωτες κοιτάζοντας το αστραφτερό νερό ενός χειμάρρου και να σκέφτονται τα μυστήρια του κόσμου. Όμως τα νερά του Χειμάρρου Στρίκεν ήταν πολύ βρόμικα για να αστράφτουν, ενώ κάθε μυστήριο που προσπαθούσαν να λύσουν τα παιδιά έμοιαζε να αποκαλύπτει ακόμα περισσότερα, και όταν τα σκέφτονταν,

ένιωθαν περισσότερο αναστατωμένα παρά σκεπτικά. Ήξεραν ότι το Ε.Π.Σ. ήταν μια μυστική οργάνωση, όμως δεν είχαν καταφέρει να μάθουν πολλά για το τι έκανε αυτή η οργάνωση και σε τι αφορούσε την οικογένεια Μποντλέρ. Ήξεραν ότι ο Κόμης Όλαφ ήθελε να πάρει στα χέρια του μια ζαχαριέρα, όμως δεν είχαν ιδέα γιατί αυτή η ζαχαριέρα ήταν τόσο σημαντική ή πού στο καλό βρισκόταν. Ήξεραν ότι υπήρχαν άνθρωποι στον κόσμο που μπορούσαν να τους βοηθήσουν, όμως πολλοί από εκείνους τους ανθρώπους –κηδεμόνες, φίλοι, τραπεζίτες– αποδείχθηκε ότι δεν ήταν καθόλου βοηθητικοί ή είχαν εξαφανιστεί από τη ζωή τους τη στιγμή που οι Μποντλέρ τούς χρειάζονταν περισσότερο από ποτέ. Ήξεραν ακόμη ότι υπήρχαν στον κόσμο άνθρωποι που δεν θα τους βοηθούσαν καθόλου – δαιμόνιοι τύποι των οποίων ο αριθμός έδειχνε να αυξάνεται όσο η προδοσία και η κακία τους εξαπλωνόταν συνεχίζοντας έναν φριχτό κύκλο θλίψης και απελπισίας. Εκείνη τη συγκεκριμένη στιγμή το μεγαλύτερο μυστήριο

φαίνεται ότι ήταν το τι έπρεπε να κάνουν. Έτσι όμως όπως ήταν κουλουριασμένοι ο ένας πάνω στον άλλο στο έλκηθρο που επέπλεε, δεν μπορούσαν να σκεφτούν τίποτα.

«Αν μείνουμε στο έλκηθρο, πού νομίζετε ότι θα φτάσουμε;» ρώτησε η Βάιολετ.

«Στους πρόποδες του βουνού», απάντησε ο Κλάους. «Το νερό κυλάει προς τα κάτω. Ο Χείμαρρος Στρίκεν πιθανότατα συνεχίζει πέρα από τα Όρη Μορτμέιν, φτάνει στην ενδοχώρα και ίσως οδηγεί σε μια μεγαλύτερη μάζα νερού – μια λίμνη ή έναν ωκεανό. Από εκεί το νερό θα γίνει σύννεφα, βροχή, χιόνι και ούτω καθεξής».

«Βαρετό», είπε η Σάνι.

«Ο κύκλος του νερού είναι αρκετά βαρετός», συμφώνησε ο Κλάους, «όμως ίσως είναι ο πιο εύκολος τρόπος για να βρεθούμε μακριά από τον Κόμη Όλαφ».

«Αυτό είναι αλήθεια», είπε η Βάιολετ. «Ο Όλαφ είπε ότι έρχεται να μας βρει».

«Εσμελίτα», είπε η Σάνι, που εννοούσε κάτι

σαν: «Μαζί με την Εσμέ Σκουάλορ και την Καρμελίτα Σπατς», και οι Μποντλέρ συνοφρυώθηκαν όταν σκέφτηκαν τη φιλενάδα του Όλαφ –που συμμετείχε στα σχέδιά του γιατί πίστευε ότι η απάτη και ο δόλος ήταν πολύ στη μόδα– και την πρώην συμμαθήτριά τους, που είχε ακολουθήσει τον Όλαφ για εγωιστικούς προσωπικούς λόγους.

«Άρα θα μείνουμε πάνω στο έλκηθρο και θα δούμε πού θα μας πάει;» ρώτησε η Βάιολετ.

«Αυτό δεν είναι σχέδιο, όμως δεν μπορώ να σκεφτώ κάτι καλύτερο», ομολόγησε ο Κλάους.

«Παθητικός», είπε η Σάνι, και τα αδέλφια της συμφώνησαν λυπημένα.

«Παθητικός» είναι ασυνήθιστη λέξη για να τη λέει ένα μωρό – για την ακρίβεια είναι ασυνήθιστη για να τη λέει ένας Μποντλέρ ή οποιοσδήποτε άλλος έχει ενδιαφέρουσα ζωή. Σημαίνει «αποδέχομαι αυτό που συμβαίνει χωρίς να κάνω τίποτα γι' αυτό», και σίγουρα όλοι έχουμε πότε πότε παθητικές στιγμές. Ίσως έχετε βιώσει μια παθητική στιγμή σε ένα μαγαζί με παπούτσια, όταν κά-

θεστε σε μια καρέκλα και ο πωλητής στριμώχνει τα πόδια σας σε διάφορα άσχημα και καθόλου άνετα παπούτσια, ενώ το μόνο που θέλετε εσείς είναι ένα ζευγάρι κατακόκκινα παπούτσια με παράξενο κούμπωμα που κανένας δεν θα σας τα αγόραζε ποτέ. Οι Μποντλέρ είχαν βιώσει μια παθητική στιγμή στην παραλία Μπράινι, όταν είχαν μάθει τα τρομερά νέα για τους γονείς τους και είχαν οδηγηθεί σαν αποβλακωμένοι από τον κύριο Πόε προς την καινούργια και γεμάτη ατυχίες ζωή τους. Πρόσφατα βίωσα κι εγώ μια παθητική στιγμή, όταν καθόμουν σε μια καρέκλα κι ένας πωλητής παπουτσιών στρίμωχνε τα πόδια μου σε μια σειρά από άσχημα και καθόλου άνετα παπούτσια, ενώ το μόνο που ήθελα εγώ ήταν ένα ζευγάρι κατακόκκινα παπούτσια με παράξενο κούμπωμα που κανένας δεν θα μου τα αγόραζε ποτέ. Όμως είναι δύσκολο να δεχτεί κανείς μια παθητική στιγμή στη μέση ενός ορμητικού χειμάρρου ενώ τον κυνηγούν δαιμόνιοι τύποι. Γι' αυτό οι Μποντλέρ ήταν γαντζωμένοι και έντρομοι πάνω στο

έλκηθρο καθώς ο Χείμαρρος Στρίκεν τούς κατέβαζε όλο και πιο χαμηλά – κάπως έτσι ένιωθα κι εγώ καθώς προσπαθούσα να σχεδιάσω τη διαφυγή μου από εκείνο το θλιβερό κατάστημα με παπούτσια. Η Βάιολετ αγωνιούσε και σκεφτόταν τον Κουίγκλι ελπίζοντας ότι είχε καταφέρει να ξεφύγει από το κρύο νερό και ότι ήταν ασφαλής. Ο Κλάους αγωνιούσε και σκεφτόταν το Ε.Π.Σ., ελπίζοντας ότι θα μπορούσε να μάθει περισσότερα για την οργάνωση παρόλο που το αρχηγείο της είχε καταστραφεί. Και η Σάνι αγωνιούσε και σκεφτόταν τα ψάρια στον Χείμαρρο Στρίκεν, που έβγαζαν πού και πού τα κεφάλια τους έξω από το γεμάτο στάχτη νερό κι έβηχαν. Αναρωτιόταν αν, εξαιτίας της στάχτης που είχε μείνει στο νερό μετά την πρόσφατη πυρκαγιά στο βουνό και που δυσκόλευε τα ψάρια να αναπνέουν, η γεύση τους θα ήταν αλλοιωμένη ακόμα και αν τα μαγείρευε με μπόλικο βούτυρο και λεμόνι.

Οι Μποντλέρ ήταν τόσο απασχολημένοι με το να αγωνιούν και να σκέφτονται ώστε, όταν το

έλκηθρο έστριψε σε μια από τις παράξενες τετράγωνες πλευρές των βουνοκορφών, δεν είχαν καν προσέξει το τοπίο το οποίο απλωνόταν κάτω. Κοίταξαν μόνο όταν μερικά κομμάτια από εφημερίδα πέρασαν από μπροστά τους με το φύσημα του ανέμου. Και τότε τους κόπηκε η ανάσα.

«Τι είναι;» ρώτησε η Βάιολετ.

«Δεν ξέρω. Είναι δύσκολο να καταλάβω από τόσο ψηλά», απάντησε ο Κλάους.

«Άγνωστο», είπε η Σάνι, και είχε δίκιο.

Οι Μποντλέρ νόμιζαν ότι σε εκείνη την πλευρά των Ορέων Μορτμέιν θα έβλεπαν την ενδοχώρα, μια τεράστια και επίπεδη έκταση στην οποία είχαν περάσει αρκετό διάστημα. Όμως αυτό που είδαν ήταν μια θάλασσα με σκούρα, πολύ σκούρα νερά. Μέχρι εκεί που έφτανε το μάτι τους έβλεπαν γκρίζες και μαύρες δίνες που κινούνταν σαν παράξενα χέλια σε σκοτεινά νερά. Κάθε τόσο μία από τις δίνες ξέβραζε μικρά και εύθραυστα αντικείμενα τα οποία επέπλεαν σαν φτερά προς τους Μποντλέρ. Κάποια ήταν από αποκόμματα εφημερίδας.

Άλλα έμοιαζαν με μικρά κομμάτια υφάσματος. Και κάποια από αυτά ήταν τόσο σκούρα που είχαν γίνει μη αναγνωρίσιμα, μια φράση που η Σάνι προτιμούσε να εκφράσει με τη λέξη «άγνωστο».

Ο Κλάους αλληθώρισε πίσω από τα γυαλιά του και μετά γύρισε απελπισμένος στις αδελφές του.

«Ξέρω τι είναι όλα αυτά», είπε σιγανά. «Είναι αποκαΐδια».

Οι Μποντλέρ κοίταξαν ξανά και είδαν ότι ο Κλάους είχε δίκιο. Από τόσο ύψος ήταν δύσκολο να καταλάβουν αμέσως ότι στην ενδοχώρα είχε ξεσπάσει μια μεγάλη πυρκαγιά που είχε κάνει τα πάντα στάχτη.

«Σωστά», συμφώνησε η Βάιολετ. «Παράξενο που δεν το καταλάβαμε αμέσως. Όμως, ποιος μπορεί να έβαλε φωτιά στην ενδοχώρα;»

«Εμείς», απάντησε ο Κλάους.

«Καλιγκάρι», είπε η Σάνι, για να θυμίσει στη Βάιολετ ένα φριχτό τσίρκο στο οποίο είχαν περάσει ένα διάστημα μεταμφιεσμένοι.

Δυστυχώς, ως μέρος της μεταμφίεσής τους

ήταν απαραίτητο να βοηθήσουν τον Κόμη Όλαφ να κάψει το τσίρκο, και τώρα μπορούσαν να δουν τους καρπούς του έργου τους, που στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει «τα αποτελέσματα της φριχτής τους πράξης – παρόλο που δεν θέλησαν ποτέ να κάνουν μια τέτοια πράξη».

«Η φωτιά δεν είναι δικό μας λάθος», είπε η Βάιολετ. «Τουλάχιστον όχι εντελώς. *Αναγκαστήκαμε* να βοηθήσουμε τον Όλαφ για να μη μας αναγνωρίσει».

«Όμως μας αναγνώρισε», της θύμισε ο Κλάους.

«Δεφταίμε», είπε η Σάνι, που εννοούσε κάτι σαν: «Και πάλι, δεν είναι δικό μας λάθος».

«Η Σάνι έχει δίκιο», παραδέχτηκε η Βάιολετ. «Δεν το σκεφτήκαμε εμείς – ήταν ιδέα του Όλαφ».

«Όμως ούτε τον σταματήσαμε», συνέχισε ο Κλάους. «Και πολλοί νομίζουν ότι φταίμε αποκλειστικά εμείς. Αυτά τα αποκόμματα εφημερίδας είναι πιθανότατα από την *Ημερήσια Ακριβολογία* που μας έχει κατηγορήσει για κάθε είδους τρομερά εγκλήματα».

«Έχεις δίκιο», αναστέναξε η Βάιολετ – ωστόσο εγώ ο ίδιος ανακάλυψα ότι ο Κλάους έκανε λάθος και ότι τα αποκόμματα ήταν από μια άλλη έκδοση που θα μπορούσε να τους βοηθήσει πολύ αν είχαν σταματήσει και τα είχαν μαζέψει. «Ίσως πρέπει να είμαστε για λίγο παθητικοί. Το να είμαστε δραστήριοι δεν μας βοήθησε ιδιαίτερα».

«Όπως και να 'χει, πρέπει να μείνουμε πάνω στο έλκηθρο. Η φωτιά δεν μπορεί να μας αγγίξει όσο βρισκόμαστε μέσα στον χείμαρρο», εξήγησε ο Κλάους.

«Δεν νομίζω ότι έχουμε άλλη επιλογή. Κοιτάξτε», είπε η Βάιολετ.

Οι Μποντλέρ κοίταξαν και είδαν ότι το έλκηθρο πλησίαζε σε κάτι σαν διασταύρωση, όπου ένας άλλος παραπόταμος του Χειμάρρου Στρίκεν συναντιόταν με τον δικό τους. Ο χείμαρρος έγινε πολύ πιο φαρδύς και το νερό ακόμα πιο ορμητικό. Οι Μποντλέρ γαντζώθηκαν γερά στο έλκηθρο για να μην πέσουν στα βαθιά νερά.

«Μάλλον πλησιάζουμε μια μεγαλύτερη μάζα